

hvert Tilfælde blandt dem, som ville stemme derfor, og vil stemme villig derfor, idet der efter min Mening ikke kan fremhæves nogen bestemt Grund til ikke at gøre det. Man kan nok have sine Tvivl om Frugten af Foranstaltningen, men det er ikke for mig nok til ikke villig at stemme derfor.

Jeg vil føje en Bemærkning til om selve Lovforslagets Indhold, og det er den, at jeg sætter særdeles Pris paa, at man ved Konverteringen i Forbindelse med det ny Laan sikrer den faste Afbetaling paa Statslaan, som vi nu have været vant til gennem $\frac{3}{4}$ Aarhundrede her til Lands. Saadanne faste Afbetalinger, som det ikke beror paa Lovgivningsmagten vilkaarlig at forandre, idet de ere en Forpligtelse lige over for Tredjemand, ere en Bestemmelse, som jeg sætter ganske overordentlig Pris paa fastholdes her, ja den udvides endogsaa, idet den nugældende Forpligtelse til at betale $1\frac{1}{2}$ Mill. om Aaret, kun udstrækker sig over det konverterede Beløb, hvorimod denne Bestemmelse strækker sig ud over det hele Laan, saaledes at den faste Afbetaling af $1\frac{1}{2}$ Mill. er sikret for et længere Tidsrum, end den var ved Konverteringen af 1886. En anden meget heldig Bestemmelse i Lovforslaget, som ogsaa er fremhævet af den højtærede Finansminister, er jo den, at disse tvungne Afdrag paa Statsgælden staaer det Regeringen frit for at foretage enten ved Opkøb eller ved Udrækning. Det er jo en Bestemmelse, som kun kan være til Debtors Fordel, thi naar Kursen er under pari, er det en ligefrem Fordel at gøre det, og i modsat Tilfælde betaler man dog kun pari, det er altsaa en absolut Fordel, som der er opnaaet.

Endnu skal jeg kun tilføje, at dersom dette Forslag havde gaaet ud paa, at hele Resten af vor $3\frac{1}{2}$ pCts Statsgæld skulde konverteres, saa havde jeg afgjort stemt imod det og havde forsøgt at formaa andre til at gøre det samme. Jeg er deri saa fuldstændig enig med den højtærede Finansminister, at det vilde være mere end utilraadeligt, efter min Mening uforsvarligt, at lade dette gamle kendte danske Statspapir, som almindelig benævnes kongelige Obligationer, forsvinde herhjemme. Det er jo den ikke amortisable Del af Laanet, som nu ikke bliver konverteret. Den er uopsigelig ligesom den anden Del, men der er ingen Amortisation knyttet dertil. Den bliver nu bevaret, og det er den og har altid kun været den Del af Laanet, som har kunnet indskrives i Finansmini-

steriets Bøger, altsaa ombyttes med Indskrivningsbeviser. I to Henseender vilde jeg anse det for at være urigtigt at lade dette Beløb forsvinde, at ombytte det med ny Laan. Den ene Grund er den, at disse kongelige Obligationer have nu i en Meneskealder været kendte i Landet og nydt en saadan Tillid i hele Befolkningen blandt høje og lave, at naar der er Spørgsmaal om at anbringe Midler sikkert, tænker man i første Linie paa kongelige Obligationer. Men en endnu vigtigere Grund er den, at det er kun disse, der kunne være Genstand for Indskrivning, og hvor man kan ombytte selve Obligationerne med Indskrivningsbeviser, og det er jo kun gennem disse Indskrivningsbeviser, at man kan skaffe sig saa fuld Sikkerhed, som det overhovedet er menneskelig muligt, for at Kapitalen ikke forgaar, hverken ved Tyvhaand, Møl, Rust eller Brand; den forgaar ikke, saa længe Indskrivningsbogen eksisterer, saa længe har man sit Tilgodehavende sikret. Det har en ikke lille Betydning for det enkelte Individ. Men hvad der betyder endnu mere, er, at man gennem disse Indskrivningsbeviser kan sikre Fremtid, baade Fremtid for enkelte Personer og fremtidige Midler for Institutioner, noget, som man ikke kan gøre saa let og sikkert paa nogen som helst anden Maade.

Jeg vil altsaa slutte med at sige, at jeg paa Grund af samtlige Omstændigheder villig slutter mig til Forslaget, som det foreligger nu; men jeg vilde ganske afgjort have været mod et Forslag, der tillige omfattede den Del af Statsgælden, som jeg nu har omtalt, eller som udelukkende gjaldt denne Del af Statsgælden. Det, at Konverteringen gælder den amortisable Del af Statsgælden, har for mig en ganske særlig Betydning; den amortisable Gæld vil jo alligevel efterhaanden forsvinde. Jeg anbefaler altsaa at stemme for Forslaget, som det foreligger.

Breinholt - Vandborg: Allerede de redegørende Bemærkninger, der ledsage dette Lovforslag, forekomme mig at gøre Lovforslaget let gennemskueligt og fuldt overskueligt; og efter at vi nu fra saa sagskyndig og kompetent Side som den højtærede Finansministers og Konseilspræsidents (Hørring) og det højtærede 3dje Medlems for 9de Kreds (Estrup) have hørt en Fremstilling af hele Sagen, bliver dette Lovforslags Gennemskuelighed jo endnu større. Jeg finder derfor ikke Anledning til at beskæftige mig med en lignende Fremstilling, der kun vilde blive en Gentagelse og en Gen-